

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til en baade hurtig og velvillig Behandling og til Gennemførelse her i Tinget.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Handelsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 127 af 9. April 1938 om en midlertidig Sukkerordning.*

Forslaget gaar ud paa at opretholde Sukkerordningen for 1939—40 efter ganske samme Principper, som er fastsat i den gældende Lov, der, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Sukkerroepriisen og Sukkerarealerne, udløber den 30. April i Aar, medens Lovens øvrige Bestemmelser udløber med Udgangen af Aaret.

Angaaende Forslaget har der, ligesom det tidligere er sket, været forhandlet med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og Sukkerfabrikkerne.

Da Lovforslaget i Aar har maattet fremsættes tidligere end det foregaaende Aar, har det ikke været muligt at tilvejebringe noget Grundlag for en endelig Bedømmelse af Virkningerne af Sukkerordningen for 1938—39, idet det fornødne Regnskabsmateriale endnu ikke foreligger. Efter det foreliggende Materiale kan jeg dog oplyse, at der i Sukkeråret 1938—39 i alt er oparbejdet 12 940 000 Dobbeltcentner Sukkerroer, der har givet et Udbytte, som maa anslaaes til 174 000 t Konsumsukker. Det gennemsnitlige Sukkerroeutdytte pr. Tønde Land maa anslaaes til ca. 183 Dobbeltcentner. Til Sammenligning kan jeg anføre, at Roedyttet i Aarene 1929—33 gennemsnitlig har ligget paa 172 Dobbeltcentner pr. Tønde Land. Sukkerudbyttet af Roerne har derimod i Aar ligget væsentligt under det normale, og den lave Sukkerprocent har medført, at Overskudsbeholdningen af Sukker fra sidste Aar er nedbragt noget. Det er imidlertid Tanken at bibeholde det Areal, der er udlagt til Sukkerroer, nemlig ca. 71 000 Tdr. Land, idet det med en normal Høst maa antages at kunne dække Landets Forbrug.

Ved Loven om en Sukkerordning af 9. April 1938 blev Afregningsprisen for Sukkerroer forhøjet fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Denne Forhøjelse var begrundet i Produktionsom-

kostningernes Stigning, herunder de stigende Arbejdslønninger. Efter en indgaaet Overenskomst ligger Arbejdslønnen nu fast indtil 1. April 1940, og da der heller ikke for de øvrige Udgifters Vedkommende foreligger Forhøjelser, som kan motivere en Forhøjelse af Roeprisen, har jeg ikke fundet det rigtigt i Lovforslaget at foretage Ændringer med Hensyn til denne.

Jeg kan yderligere oplyse, at en Sammenligning mellem Roepriserne og Priserne paa Korn, der jo konkurrerer med Sukkerroerne om Arealets Anvendelse, heller ikke vil kunne motivere en Forhøjelse.

Under de Forhandlinger, der har været ført, har der fra Roedyrkeres Side været udtrykt Bekymring for, at Dyrkeres Tantieme paa Grund af det mindre Sukkerindhold i Roerne vil gaa ned for indeværende Sukkeraar. Forholdet er jo det, at Sukkerroedyrkerne efter Aftalen kan faa indtil 30 Øre pr. Dobbeltcentner i Tantieme af Sukkerfabrikernes Overskud, efter at Aktiekapitalen er forrentet med 5 pCt. Det er i og for sig forstaaeligt, at Roedyrkerne, der gennem en Række gode Aar har faaet fuld Tantieme, føler nogen Skuffelse over, at det mindre Sukkerindhold i Roerne medfører, at de i Aar ikke kan opnaa fuld Tantieme — man regner med, at Tantiemen skulde kunne naa op paa 10—20 Øre. Det maa imidlertid erindres, at Tantiemen er en Del af Virksomhedens Overskud og ikke noget fast Beløb. Jeg har, alt taget i Betragtning, ikke ment for i Aar at burde foretage Ændringer, der kan sikre Roedyrkerne højere Betaling, idet en Ændring af Forholdet, hvorved Sukkerroedyrkerne faar en højere fast Afregningspris og en mindre Tantieme, eventuelt vil kunne medføre en Forhøjelse af Sukkerprisen.

Jeg har heller ikke fundet tilstrækkeligt Grundlag for at søge Lovhjemmel til en saa ekstraordinær Disposition som den, man har været inde paa fra Sukkerroedyrkeres Side, nemlig at søge den manglende Tantieme helt eller delvis dækket af Sukkerfonden. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at Sukkerfabrikkeres Bestyrelse og Direktion ifølge Koncessionen har en Forpligtelse til at arbejde for, at Fabrikkerne aldrig maa udbetale højere Udbytte end 6 pCt., og jeg har meddelt Sukkerfabrikkerne, at jeg ikke har ment, der var nogen Mulighed for at ændre Koncessionen paa dette Punkt. Noget andet er, at jeg har udtalt over for Roedyrkerne, at jeg, hvis det kommende Høstaar skulde bringe væsentlige Skuffelser, vil være villig til at tage under Overvejelse at søge Hjemmel